

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3356/2021. (VII. 28.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.20.665/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A jogi képviselővel (dr. Patócs Ilona ügyvéd) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását.
- [2] 1.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte az Alkotmánybíróságtól a Kúria Pfv.IV.20.665/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és a megsemmisítését, mivel annak folytán sérülni vélte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti „tisztességes eljáráshoz fűződő jogát”, továbbá az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jogát, megemlítette továbbá az Alaptörvény vonatkozó rendelkezésének megjelölése nélkül a jogbiztonság elvének sérelmét is.
- [3] 1.2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló, sérelemdíj iránt indított peres eljárásban megállapított tényállás alapján az alperes által működtetett televíziós csatorna „Tények Extra” című műsorának egyik 2016. évi adásában elhangzott, hogy XY az indítványozón (aki az alapügy felperese) keresztül tart kapcsolatot bizonyos politikusokkal, illetve az indítványozón keresztül küld nekik pénzt. A csatorna ugyanaznap sugárzott „Tények” című műsorában az előbbi állítással összefüggésben egyrészt az indítványozó arca volt látható, továbbá a hangja is hallható volt. Az indítványozó a forgatócsoportnak megtiltotta képmása, továbbá hangjának megjelenítését. Az interneten elérhető adásban elhangzott az indítványozó neve és utána láthatók az indítványozóról készült képfelvételek, amelyeken az indítványozó arcát „kikockázták”. Az indítványozó az alperessel szemben keresettel élt, melyben a képmáshoz és hangfelvételhez fűződő jogának megsértése miatt kérte a bíróságot, hogy kötelezze az alperest a képmáshoz és a hangfelvételhez fűződő jogának megsértése miatt 1 000 000 forint, továbbá a jóhírnévhez fűződő jogának megsértése miatt további 1 000 000 forint sérelemdíj megfizetésére, mivel álláspontja szerint az alperes kifejezett tiltása ellenére hozta nyilvánosságra az adásban a képmását és a hangját, amely alapján felismerhető volt. Továbbá riportként közölték, az alperes alkalmazottjával folytatott, nem nyilvánosságnak szánt beszélgetését.
- [4] Az elsőfokú ítélet kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az indítványozónak 1 800 000 forintot és a perköltséget, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Az indítványozó mint felperes és az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a szükséges körben lefolytatott bizonyítás eredményeként rendelkezésére álló valamennyi adat és bizonyíték ismeretében érdemben helytálló döntést hozott. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette. Annak indokolása kifejtette, hogy az alperes az indítványozó személyhez fűződő jogait bizonyítottnan megsértette. Egyben hangsúlyozta, hogy a perben nem az indítványozónak kellett bizonyítania azt, hogy a róla készült kép- és hangfelvételek elkészítéséhez és közzétételéhez a hozzájárulását megtagadta, illetve megtiltotta, hanem az alperesnek kellett bizonyítania azt, hogy az indítványozó az azokhoz való hozzájárulását kifejezetten megadta. A kép- és hangfelvétel elkészítéséhez és közzétételéhez a hozzájárulásnak kifejezettnek és határozottnak kell lennie, kiterjesztő értelmezésnek nincs helye. Míg a sérelemdíj összegszerűsége tekintetében rögzítette, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékoknak a polgár perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdése alapján történő helyes mérlegelésével állapította meg a sérelemdíj összegét (figyelemmel volt arra, hogy az alperes országos jelentőségű médiumként sugározza műsorát, így rendkívül széles körben tette közzé az indítványozóról készült felvételeket stb.) ezért annak sem felemelésére, sem leszállítására nem látott okot.

- [5] A jogerős ítélet ellen az alperes felülvizsgálati kérelemmel élt, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen a kereset teljes elutasítása, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatása iránt. Hivatkozása szerint az indítványozó semmilyen módon nem igazolta, hogy megtiltotta volna a róla készült felvételek közzétételét. A kifogásolt közlések pedig nem valótlanok és sértők, ezért álláspontja szerint a jóhírnév megsértése nem állapítható meg. Vitatta továbbá a sérelemdíj összegét. Az indítványozó felülvizsgálati ellenkérelmében elsődlegesen a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasítását, érdemben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, érvelése szerint ugyanis a perben nem neki kellett bizonyítania, hogy a képmás és hangfelvétel készítését megtiltotta. A Kúria ítéletével a jogerős ítélet felülvizsgálattal támadott rendelkezését az eljárási költség és illeték viselésére is kiterjedően hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az indítványozó keresetét elutasította. Ugyanakkor felülvizsgálati kérelem hiányában a Kúria a jogerős ítéletnek a megítélt sérelemdíj összegét meghaladó keresetet elutasító rendelkezését nem vizsgálta.
- [6] A kúriai döntés indokolásában megállapította, hogy a perbeli esetben a csatolt és a kifogásolt műsorrészleteket tartalmazó felvételek alapján az eljáró bíróságok megállapításától eltérő álláspontra jutott. Kifejtette, hogy az általa megtekintett két, az indítványozó által sérelmesnek tartott felvételtől egyértelműen megállapítható volt, hogy az indítványozó a sajtónak tett nyilatkozatai során ráutaló magatartással kifejezetten hozzájárult képmásának és hangfelvételének a nyilvánosságra hozatalához. Azt is rögzítette, hogy köztudomású tény, hogy ha valakivel a sajtó munkatársa riportot készít, az a nyilvánosságra hozatal céljából történik. Az indítványozó az alperes munkatársának készséggel nyilatkozott, a nyilatkozattétel előtt nem zárkózott el, tiltakozását nem fejezte ki, sőt az egyik felvételen láthatóan a nyilatkozat befejezését követően köszönetet is mondott.
- [7] Mindebből a Kúria arra a következtetésre jutott, hogy az indítványozó kifejezett hozzájárulásával történt képmása és hangfelvétele nyilvánosságra hozatala. Kiemelte továbbá, hogy amennyiben az indítványozó azt állítja, hogy a kép- és hangfelvétel felhasználását kifejezetten megtiltotta, a bizonyítási teher megfordul, és a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján az indítványozót terhelte volna állításának bizonyítása. Az indokolás szerint szintén az indítványozónak kellett volna azt az előadását bizonyítania, hogy olyan (konkrétan meg nem nevezett) betegségben szenved, amely megakadályozta abban, hogy a nyilvánvaló interjúkészítés tényét felismerje. Erre azonban az indítványozó csupán előadást tett, bizonyítási indítványt nem ajánlott fel. A felülvizsgálati ítélet indoklása kitért továbbá arra, hogy a jogerős bírósági döntés tévesen állapította meg a jóhírnév megsértését, mivel a perben sérelmezett közlések közül a kapcsolattartásra vonatkozó közlés valóságát az indítványozó maga is elismerte. Ugyanakkor a pénzküldéssel kapcsolatban az indítványozót érintő közlés nem hangzott el. Végül azt is megállapította, hogy az eljáró bíróságok a Pp. 221. § (1) bekezdését megsértve nem tettek eleget maradéktalanul az indokolási kötelezettségüknek. Elmulasztották a csatolt felvételek alapján a kifogásolt és a ténylegesen elhangzott közlések ismertetését, annak szövegösszefüggésben való értelmezését, valamint a kép- és hangfelvételek elemzését. Továbbá a jogerős ítélet a polgári törvénykönyv vonatkozó rendelkezéseit megsértve állapította meg a jogsértést és kötelezte alperest a hasonló ügyekben kialakult ítélezési gyakorlattól eltérő, szokatlanul magas összegű sérelemdíj megfizetésére. Mivel azonban a per érdemi elbírálásához szükséges adatok rendelkezésre álltak, a Pp. 253. § (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával az elsőfokú bírósági ítéletet megváltoztatta, és a keresetet elutasította.
- [8] 2. Az indítványozó ezt követően az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal élt az Alkotmánybíróság előtt, a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Pfv.IV.20.665/2019/5. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását és megsemmisítését kérve.
- [9] Az indítványozó a pertörténet, valamint az indítvány benyújtásának törvényei feltételeinek ismertetését követően az alkotmányjogi panaszában a kifogásolt bírói döntés alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti „tiszteséges eljáráshoz való jog” vélt sérelmében, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslati jogának vélt sérelmében jelölte meg.
- [10] Indokolása szerint a Kúria ítélete sérti a „tiszteséges eljáráshoz való jogát” és a jogbiztonságot, illetve a fegyverek egyenlősége követelményének sem felel meg, mivel az első- és másodfokú bíróság által meghatározott bizonyítási terhet az ügy fordította meg, hogy nem adott lehetőséget annak teljesítésére. Továbbá a kúriai ítélet alaptörvény-ellenességét arra figyelemmel is állította, hogy az az érdemi jogorvoslattól is elzárta, mivel a kúriai döntés ellen további jogorvoslatnak nincs helye. Így az első- és másodfokú bíróságok által teljes mértékben másképp értelmezett és meghatározott bizonyítási terhet nem volt lehetséges teljesítenie, valamint ezzel kapcsolatban jogorvoslattal sem tudott élni. Hivatkozott az Alkotmánybíróság gyakorlatára a *contra legem* jogértelmezéssel és jogalkalmazással összefüggésben, mely szerint önmagában az nem alapozza meg az alaptörvény-

ellenességet, és az Alkotmánybíróság kizárólag és kivételesen csak a jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panasz esetében vizsgálja érdemben a tisztességes eljáráshoz való joggal összefüggésben. Ugyanakkor hivatkozása szerint jelen ügyben nem a bíróság jogértelmezési és vagy éppen mérlegelési tevékenységét sérelmezi. Nézete szerint az nem jogértelmezési kérdés, hogy a bizonyítási teher meghatározása esetén annak teljesítésére lehetőséget kell-e adni, hanem az Alaptörvényben meghatározott, tisztességes eljáráshoz fűződő jog megsértése, ha nem ez történik. Míg a tisztességes eljárás elvéből levezethető fegyverek egyenlőségének elvét is sérti, ha az alapügy alperesét az elsőfokú bíróság tájékoztatta a bizonyítási teherről, lehetőséget adott annak teljesítésére, ugyanakkor az indítványozó mint felperes számára a Kúria előtt ez nem volt biztosítva. Míg a jogbiztonság elvének sérelmét abban látta, hogy az első- és másodfokú eljárásban az indítványozó eleget tett a bíróságok felhívásának, megtette a szükséges nyilatkozatokat, majd a Kúria úgy várt el tőle a további bizonyítást, hogy annak megtételére nem biztosított lehetőséget és mivel a kúriai döntés ellen nincs helye jogorvoslatnak, ezért az érdemi jogorvoslattól is el volt zárva. Kérte továbbá az Alkotmánybíróságtól az Abtv. 53. § (4) bekezdése alapján az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának a felfüggesztését.

- [11] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése, valamint az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján jelen ügyben tanácsban járt el. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról dönt, ennek során a tanács megvizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. Az Abtv. 56. § (3) bekezdése alapján befogadás visszautasítása esetén az Alkotmánybíróság rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [12] Az Alkotmánybíróság fenti vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz – az alábbi okokra tekintettel – nem fogadható be.
- [13] 3.1. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) és b) pontjai értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza és az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a Kúria ítéletét 2020. december 1-jén vette át, indítványát pedig 2021. január 21-én nyújtotta be az elsőfokú bíróságon, ezért az határidőben került benyújtásra. A támadott döntés az ügy érdemében hozott, a Kúria rendes jogorvoslattal nem támadható felülvizsgálati határozata. Az indítvány jogosulttól származik, továbbá az indítványozó érintett, annak a döntésnek az alkotmányossági felülvizsgálatát kérte, amely ügynek a felperese volt.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák. Az 52. § (1b) bekezdés b), d) és e) pontjai alapján a kérelem akkor határozott, ha az indítványozó megjelöli az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; az Alaptörvényben biztosított joga sérelmének lényegét; valamint ha indokolást ad elő arra nézve, hogy a támadott bírósági döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [16] Az indítványozó megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit, kivéve a jogbiztonság sérelmét illetően [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont].
- [17] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz határozott kérelmet tartalmaz a tisztességes bírósági eljáráshoz való joggal összefüggésben a *contra legem* jogalkalmazást, továbbá a fegyverek egyenlőségének sérelmét illetően, valamint a jogorvoslatihoz való jog sérelmét állító részét illetően, az megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt feltételeknek. Megjegyzi az Alkotmánybíróság, hogy az indítvány tartalma szerint bírálta el, így aszerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdését vizsgálta, amely a bírósági eljárásokkal összefüggésben nevesíti az indítványozó által megjelölt „tisztességes eljáráshoz való jogot”.

Ugyanakkor az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványnak a jogbiztonság sérelmét állító része az indítványozó alapjogi sérelmét csupán állítja, azonban alkotmányjogi érvelést erre vonatkozóan az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz, ezért azt az Alkotmánybíróságnak azt nem állt módjában érdemben elbírálni.

- [18] 3.2. Az Abtv. 29. §-a alapján az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz akkor fogadható be, ha a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét támasztja alá vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmével összefüggésben az indítványozó a felülvizsgálati eljárásban a bíróság *contra legem*nek vélt jogalkalmazását, valójában az előző bírósági döntésektől eltérő jogértelmezését, valamint ezzel összefüggésben a kúriai döntés bizonyítási terhet érintő rendelkezéseivel összefüggésben a fegyverek egyenlősége elvének sérelmét állítja. Az Alkotmánybíróság állandó gyakorlata szerint „[a] jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban nem teremthet alapot arra, hogy minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan (állítólagos) jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Többek között a tisztességes eljárás alapjoga, nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti »szuperbíróság« szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el.” {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}
- [19] Az Alkotmánybíróság következetes, az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésére visszavezethető gyakorlata szerint nem vizsgálhatja felül a támadott bírói döntések jog-, illetve törvényszerűségét, ezért önmagában a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság kivételes esetben lát lehetőséget arra, hogy a *contra legem* jogértelmezés az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozza. Ez egyedül az alapjogi jogsértés szintjét elérő, kirívó jogértelmezési hiba következménye lehet, jelen esetben a kúriai döntés azonban ilyet nem tartalmazott. Az Alkotmánybíróság a pusztán bírói jogértelmezés állított hibájára alapított alkotmányjogi panaszt érdemben nem vizsgálja {3418/2020. (XI. 26.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az esetleges eljárási szabálysértések az előbbieket miatt nem jelenthetnek feltétlen alaptörvény-ellenességet az eljárás egésze tekintetében.
- [20] Az indítványozó a kifogásolt kúriai döntés folytán a jogorvoslati jogának a sérelmét is állította, mellyel összefüggésben az Alkotmánybíróság ismételten hangsúlyozza, hogy hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Mint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben már utalt, az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna. Az indítványozó azon hivatkozásával összefüggésben, amely szerint a kúriai döntés (az indítványozó álláspontja szerint) a másodfokú bíróság döntésének megváltoztatásával elzárta attól, hogy további jogorvoslati joggal éljen, ismételten hangsúlyozza, hogy jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [21] A fentiekből kitűnik, hogy az indítványozó által felvetett alkotmányjogi jelentőségűnek tekintett kérdések vonatkozásában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét állító *contra legem* jogalkalmazás, továbbá a fegyverek egyenlőségének a sérelmét állító része is valójában a kúriai törvényértelmezés helyességét, illetve a kúriai ítélet által mindezekből levont következtetéseket vitatja. Az indítványozó tehát valójában nem alkotmányossági szempontból kérte a kúriai ítélet megsemmisítését, hanem azt kívánja elérni, hogy a felülvizsgálati eljárásban elfoglalt bírói álláspontot szakjogi felülmérlegeléssel változtassa meg az Alkotmánybíróság {lásd: 3338/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [22]}. Míg az indítvány az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésére alapozott sérelmét tartalmilag a felülvizsgálati döntés ugyanezen jogi indokaira vezette vissza, mert nézete szerint az általa vitatott jogértelmezés elzárta az érdemi jogorvoslat lehetőségétől is. Az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben erre nézve azt is megállapította, hogy az indítványozó az eljárás során nem volt elzárva a jogorvoslat lehetőségétől, a másodfokú eljárás – az alperes fellebbezése mellett – az indítványozó mint felperes

fellebbezésére indult. Más kérdés, hogy a felülvizsgálati döntés az indítványozóétól eltérő következtetésre jutott az indítványozó sajtónak történeti nyilatkozattétele, illetve ezzel összefüggésben az indítványozó ettől ellentétes nyilatkozatára vonatkozó állítása bizonyítási terhét illetően. Az Alkotmánybíróság jogköre – a fentiekben hivatkozottak szerint – csupán arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenességet. Következésképpen a bizonyítékok bírói mérlegelésének, és a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel [lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]]. Az Alkotmánybíróság itt is hangsúlyozza, hogy „önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróságok döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására” {3364/2017. (XII. 22.) AB végzés, Indokolás [21]}.

- [22] Az Alkotmánybíróság továbbá kiemeli, hogy következetes gyakorlatának megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése szerinti jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslatokra vonatkozik, ebből következően nem terjed ki a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra, így az indítványban kifejtettek nem hozhatók összefüggésbe a felülvizsgálat során hozott bírói döntéssel {3344/2020. (VIII. 5.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [23] 4. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az indítvány nem tartalmaz olyan indokot, ami alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vetne fel, vagy a bírói döntés érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét támasztaná alá, ezért az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdésére azt visszautasította.
- [24] Az indítványozó azt is kérte, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet végrehajtását az alkotmányjogi panasz eljárásának befejezéséig függeszse fel. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban a visszautasításra tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2021. július 12.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Márki Zoltán
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/458/2021.

